

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Marian Buliński (sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **J.M.**,

skazanego z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2017 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania karnego

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 lipca 2012 r., sygn. akt: II AKa .../12,

p o s t a n o w i ł

1. oddalić wniosek;

2. obciążyć wnioskodawcę kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2012 roku sygn. akt: II AKa .../12 Sąd Apelacyjny w [...] w zasadniczej części utrzymał w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w [...] z dnia 2 listopada 2011 roku sygn. akt: II K .../10 uznające J. M. winnym czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i innych, wymierzając mu karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

W dniu 7 listopada 2016 roku do Sądu Najwyższego adwokat S. S., obrońca J.M., złożył wniosek o wznowienie przedmiotowego postępowania. Na podstawie art. 540 § 1 ust. 2 lit. a k.p.k. oraz art. 547 § 2 k.p.k. wniósł o:

1) Wznowienie postępowania przeciwko J. M. skazanemu za to, że:

- w okresie od 08 do 11 stycznia 2010 r. na terenie Polski, Niemiec i Holandii działając wspólnie i w porozumieniu z [...] oraz innymi nieustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy wziął udział w wewnątrzwspólnotowym przewozie z Holandii do Polski znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze co najmniej 13 kilogramów, a następnie na terenie Polski wprowadził do obrotu 2 kilogramy tego środka odurzającego, które W. P. przekazał T. L. i T. P. oraz usiłował wprowadzić do obrotu 11 kilogramów środka odurzającego w postaci marihuany, do czego nie doszło z uwagi na odmowę nabyci tychże narkotyków przez odbiorców oraz zatrzymanie W. P. przez funkcjonariuszy Policji, przy czym czynu tego dopuścił się w będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie o sygn. akt X K .../04 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 23 maja 2006 r. w sprawie o sygn. IV Ka .../06 za czyny z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i inne na karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od 29 maja 2005 r. do 10 lipca 2008 r., tj. za czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

- w okresie od czerwca 2009 r. do końca grudnia 2009 r. w G. brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości ok. 1 kg., którą nabył za kwotę 8.000 zł. od W.P. celem dalszej odsprzedaży, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa j.w., tj. za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k.

- w miesiącu grudniu 2009 r. w G. czynił przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości środka odurzającego w postaci 1 kg. kokainy, w ten sposób, że ustalił z W.P. dostawę tych środków, cenę nabycia i zajął się

poszukiwaniem odbiorców dla tych środków odurzających, z tym, że do odbioru tych środków przez niego nie doszło przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa j.w., tj. za czyn z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2) Uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 02.11.2011 r. wydanego w sprawie II K .../10 oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] 03.07.2012 r. wydanego w sprawie II AKa .../12 częściowo zmieniającego wcześniejszy wyrok Sądu Okręgowego w G. w części dotyczącej J.M. w zakresie wyżej wskazanych czynów.

3) Przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w G. w celu ponownego rozpoznania.

4) Wstrzymanie wykonania wyroku oraz wydanie nakazu zwolnienia J.M. przebywającego w Zakładzie Karnym w G.

Prokurator Prokuratury Krajowej w pisemnym stanowisku z dnia 22 grudnia 2016 r. wniósł o oddalenie wniosku o wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania nie jest zasadny.

Przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., na który powołuje się w swoim wniosku obrońca, przewiduje wznowienie postępowania, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. W piśmiennictwie wskazuje się, że wskutek usunięcia z dniem 1 lipca 2015 r. z art. 540 § 1 pkt 2 zwrotu „*nie znane przedtem sądowi*”, nowe fakty lub dowody mogące stanowić podstawę wznowienia, mogą być uprzednio nieznane, nie tylko sądowi, ale również stronie (D. Świecki (w:), D. Świecki (red.), B. Augustyniak, K.Z. Eichstaedt, M. Kurowski, Kodeks postępowania karnego. Komentarz do art. 540 k.p.k., Tom II, LEX 2015). Podstawy wznowienia nie mogą jednak stanowić wszelkie nowe dowody lub fakty, a jedynie takie, które jednocześnie wskazują na jedną z trzech okoliczności wyczerpująco wymienionych w punkcie 2. art. 540 § 1 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie uznaje się, iż nowe fakty, czy dowody, wskazywać mają na zaistnienie wysokiego prawdopodobieństwa błędu sądowego w zakończonym prawomocnie postępowaniu sądowym. Innymi słowy,

muszą stwarzać duże prawdopodobieństwo uniewinnienia skazanego po wznowieniu postępowania, albo skazania go za przestępstwo zagrożone karą łagodniejszą niż to, za które go skazano. Tym samym nie chodzi jedynie o przedstawienie wątpliwości, co do wcześniejszych ustaleń faktycznych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2011 r., III KO 77/10, LEX nr 736766; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 1996 r., V KO 2/96, OSNKW 1996, nr 7-8, poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z 10 października 1995 r., II KO 76/94, OSNKW 1996, nr 1-2; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2004 r., III KO 32/02, OSNKW 2004, z.10, poz. 99 i cytowane tam orzecznictwo; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2009 r., III KO 73/08, R-OSNKW 2009, poz. 396; P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks Postępowania Karnego. Komentarz, t. III, Warszawa 2012 r., s. 375-376, 380-381).

Ocena wskazanych przez wnioskodawcę źródeł dowodowych w postaci zeznań S. G. i T. P., nie pozostawia wątpliwości co do tego, że nie spełniają one wymogu „nowego faktu lub dowodu” w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.

Obrońca oskarżonego składał już wcześniej tj. w czerwcu 2015 r., wniosek o wznowienie postępowania zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 lipca 2012 r., sygn. akt: II AKa .../12. Za podstawę tego wniosku obrońca przyjął wyjaśnienia S. G. (uprzednio noszącego nazwisko Stenka) złożone w sprawie o sygn.: II K .../15 toczącej się przed Sądem Okręgowym w [...]. Wówczas w/w zaprzeczył, by J. M. brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi. Wniosek ten Sąd Najwyższy oddalił uznając, iż dowód ten powinien być wpierw, w ramach postępowania jurysdykcyjnego, skonfrontowany z pozostałymi dowodami w sprawie.

S. G. został skazany w dniu 8 maja 2015 r., a więc obrońca, składając poprzedni wniosek o wznowienie miał już wiedzę dotyczącą treści orzeczenia Sądu Okręgowego w sprawie o sygn.: II K ...15, w szczególności wiedział, iż Sąd ten nie czynił żadnych ustaleń faktycznych w zakresie czynów J.M., który nie miał żadnego udziału w sprawie S. S., jak też i wyjaśnienia S. S. nie zostały obdarzone walorem wiarygodności.

Z kolei, co do dowodu z zeznań T. P., lektura uzasadnienia orzeczenia w sprawie o sygn.: II K .../15 pozwala na przyjęcie, iż Sąd Okręgowy w [...] nie czynił

jakichkolwiek ustaleń na podstawie zeznań tego świadka. obrońca we wniosku wskazał, iż świadek ten zaprzeczył okolicznościom podawanym przez W.P.. Trzeba jednak zaznaczyć, że zeznania W.P. zostały uznane za wiarygodne.

Rację ma więc prokurator Prokuratury Krajowej, że zaoferowane we wniosku dowody nie mogły skutecznie obalić domniemania poprawności skazania J.M..

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

kc